

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția I civilă

Decizia nr. 191/2020

Ședința publică din data de 28 ianuarie 2020

Asupra conflictului negativ de competență, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la data de 11.10.2019 pe rolul Judecătoriei Craiova, contestatoarea A. a solicitat, în contradictoriu cu intimata B. S.A., suspendarea provizorie a executării silite pornită în dosarul de executare nr. x/2019 al SCPEJ Drăghia până la soluționarea cererii de suspendare formulată în cadrul contestației la executare în dosarul nr. x/2019 al Judecătoriei Craiova.

Prin sentința civilă nr. 109830/14.10.2019, Judecătoria Craiova a admis excepția necompetenței sale teritoriale invocată, din oficiu, și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Sectorului 4 București.

Pentru a pronunța această soluție, instanța a reținut că domiciliul debitoarei-contestatoare, la momentul declanșării executării silite, era situat în București, str. x, aceasta având și locul de muncă stabil în municipiul București, astfel încât instanța de executare, prin raportare la dispozițiile 651 alin. (1) din C. proc. civ., este Judecătoria Sectorului 4 București.

La rândul său, această din urmă instanță, prin sentința civilă nr. 14440/30.10.2019, a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Pitești, reținând că debitoarea-contestatoare are calitatea de judecător în cadrul Tribunalului București, ceea ce atrage incidența dispozițiilor art. 127 alin. (1) C. proc. civ., Judecătoriei Pitești, aflându-se în circumscripția Curții de Apel Pitești, învecinată cu Curtea de Apel București.

Astfel investită, Judecătoria Pitești, prin sentința civilă nr. 7062 din 27 noiembrie 2019, a admis excepția necompetenței sale teritoriale, invocată din oficiu, a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Craiova și, constatând ivit conflictul negativ de competență, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea soluționării conflictului.

Pentru a pronunța această sentință, instanța a reținut că potrivit dispozițiilor art. 651 alin. (1) teza 1 și (3) C. proc. civ. "Instanța de executare este judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel (...). Instanța de executare soluționează cererile de încuviințare a executării silite, contestațiile la executare, precum și orice alte incidente apărute în cursul executării silite, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe sau organe."

De asemenea, s-a reținut că în conformitate cu prevederile art. 719 alin. (1) și alin. (7) teza 1 C. proc. civ.. "Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, la solicitarea părții interesate și numai pentru motive temeinice, instanța competentă poate suspenda executarea. (...) Dacă există urgență și dacă, în cazurile prevăzute la alin. (2), respectiv la alin. (3), s-a plătit cauțiunea, instanța poate dispune prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare."

S-a mai reținut ca fiind aplicabile în cauză dispozițiile art. 127 Cod procedură care reglementează un caz de competență facultativă pentru ipoteza în care judecătorul are calitatea de reclamant, norma interzicând sesizarea instanței competente, dacă este aceea la care acesta își desfășoară activitatea sau a unei instanțe inferioare acesteia.

Contestatoarea având calitatea de judecător în cadrul Tribunalului București a înțeles să sesizeze Judecătoria Craiova cu cerere având ca obiect contestație la executare și suspendarea executării silite pornite împotriva sa în dosarul de executare nr. x/2019 al SCPEJ Drăghia, dosarul fiind înregistrat sub nr. x/2019. Totodată, debitoarea a formulat și cerere de suspendare provizorie a executării silite înregistrată la aceeași instanță cu nr. x/2019.

De asemenea, s-a reținut că Judecătoria Craiova se află în circumscripția curții de apel cu același nume, curte de apel învecinată cu cea în circumscripția căreia se află instanța competentă să judece cauza în cazul în care debitoarea-contestatoare nu ar fi avut calitatea de judecător.

Ca atare, s-a reținut că contestatoarea a sesizat inițial o instanță competentă din punct de vedere teritorial să judece cererile sale, prin raportare la dispozițiile art. 651 alin. (1), art. 714 alin. (1) și 127 din C. proc. civ.

Cu privire la conflictul negativ de competență cu a cărui judecată a fost legal sesizată în temeiul art. 133 pct. 2 coroborate cu cele ale art. 135 alin. (1) C. proc. civ., Înalta Curte reține următoarele:

Obiectul cererii deduse judecării îl constituie acțiunea prin care contestatoarea A. a solicitat, în contradictoriu cu intimata B. S.A., suspendarea provizorie a executării silite pornită în dosarul de executare nr. x/2019 al SCPEJ Drăghia până la soluționarea cererii de suspendare formulată în cadrul contestației la executare în dosarul nr. x/2019 al Judecătoriei Craiova.

Potrivit dispozițiilor art. 719 alin. (1) C. proc. civ., până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, la solicitarea părții interesate și numai pentru motive temeinice, instanța competentă poate suspenda executarea, suspendarea putându-se solicita odată cu contestația la executare sau prin cerere separată.

În completare, art. 719 alin. (7) C. proc. civ. prevede că, dacă există urgență și dacă, în cazurile prevăzute la alin. (2), respectiv alin. (3), s-a plătit cauțiunea, instanța poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare, încheierea nefiind supusă niciunei căi de atac.

Din analiza textelor de lege menționate, rezultă că atât suspendarea executării silite, cât și suspendarea provizorie a acesteia, chiar dacă sunt solicitate prin cereri separate, se judecă de către completul investit cu soluționarea contestației, având în vedere caracterul accesoriu al acestor cereri față de acțiunea principală reprezentată de contestația la executare.

În același sens sunt și dispozițiile art. 111 alin. (12) teza a II-a din Hotărârea nr. 1375/2015 din 17 decembrie 2015 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, care prevăd că, dacă există contestație la executare depusă la instanță, cererea de suspendare provizorie a executării silite, chiar formulată separat, se va judeca de către completul care soluționează contestația la executare.

Or, în prezenta cauză, contestația la executare a fost depusă de contestatoare la Judecătoria Craiova și formează obiectul dosarului nr. x/2019, consecința investirii în acest mod cu acțiunea principală fiind că aceeași judecătorie a devenit instanța competentă să judece cererile cu caracter accesoriu care au fost formulate în cadrul contestației la executare și al căror termen de soluționare era anterior dezinvestirii, în condițiile legii, de această contestație.

Pe cale de consecință, în aplicarea art. 135 alin. (1) C. proc. civ., Înalta Curte urmează a stabili competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Craiova.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Stabilește competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Craiova.

Definitivă.